

Пол Верлен
На Дон Кихот

Просташки е смехът – за странния двубой –
след теб, о, Дон Кихот, стар рицар и бохема:
вината е на мелниците, царю мой,
смъртта ти – кръстна смърт, животът ти – поема!

Върви все тъй, препускай в пътя на Честта
с добрия Росинант, на бойното му стреме; –
върви, върви! – забравените от Властта
са повече отколкото през твоето време.

Ура! Ний следваме те в честната борба –
поети лудокоси, с клончета върба...
Води ни в шурма на високите мечти,

и скоро, и на пук на всичкия сарказъм,
Поезията-знаме ще развееш ти
над лоба побелял на глупавия Разум.

КРАЙ

© Борис Илиев, превод от френски

Paul Verlaine

Източник: Литературен клуб

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7215>]